

31

කළමනාකරණ උපාධිධාරීන්ගේ රැකියා නියුක්තිය

මහාචාර්ය එම්. ඩබ්ලිව්. වික්‍රමාරච්චි

ආ චාර්ය ඊ. ඩබ්ලිව්. අදිකාරම් මහතා විසින් 13.12.1979 දින පවත්වන ලද උපාධි ප්‍රදානෝත්සව දේශනයෙන් උපුටා ගත් කොටසකින් මගේ දේශනය ආරම්භ කරන්නට මට ඉඩ දෙන්න.

“විශ්වවිද්‍යාලීය අධ්‍යාපනය විය යුත්තේ “සික්ධා” යන පාළි වචනයෙන් මැනවින් ප්‍රකාශ වන ඉගෙනීමත්, හික්මීමත් එකවිට ඇති කරන අධ්‍යාපනය යි. කරුණු ඉගෙනීමෙන් පමණක් නොව හික්මීමෙන් ද යුත් ඒ පූර්ණ අධ්‍යාපනය ශිෂ්‍යයන්ට ලබාදීමට ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය සමත් වේවා යැයි මම ප්‍රාර්ථනා කරමි.”

තවත් සංකල්පයක් ඊට එකතු කර “උගත්, හික්මුණු සහ රැකියාවෙහි යෙදවිය හැකි කළමනාකරණ උපාධිධාරීන්” ලෙස එය ඉදිරිපත් කිරීමට කැමැත්තෙමි.

ශ්‍රී ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාලීය කළමනාකරණ අධ්‍යාපනය, 1959-1960 අධ්‍යයන වර්ෂය තුළ දී විද්‍යෝදය විශ්වවිද්‍යාලයේ කලා පීඨය තුළින් බිහි විය. මහාචාර්ය ලීනස් ද සිල්වා මහතා, එවකට විද්‍යෝදය විශ්වවිද්‍යාලයේ උපකුලපති, වැලිවිටියේ සෝරත නාහිමියන්ගේ අනුග්‍රහයෙන් යුතුව, රාජ්‍ය සහ පෞද්ගලික අංශයන් ගෙන් තෝරාගත් කණ්ඩායම් දෙකක් සඳහා රාජ්‍ය පරිපාලන සහ ව්‍යාපාර පරිපාලන ප්‍රථම උපාධි පාඨමාලා දෙකක් ඇරඹීය. ඇතුළත් වීමේ විභාගය සඳහා වැඩි කිරීමේ පළපුරුද්ද, ඉල්ලුම් කිරීමට එක් සුදුසුකමක් විය. මහාචාර්ය කේ.පී. මුකර්ජි මහතා, ඉන් පසුව, ආර්ථික විද්‍යා, රාජ්‍ය සහ ව්‍යාපාර කළමනාකරණ අධ්‍යයනාංශයේ අංශාධිපති විය. පසුව, මහාචාර්ය ධර්මසේන ද සිල්වා මහතාගේ මූලිකත්වයෙන් කළමනාකරණ අධ්‍යාපනය, අධ්‍යයනාංශ මට්ටමේ සිට පීඨ මට්ටම දක්වා දියුණු කරන ලදී.

මිනිසා විසින් දියුණු කරන ලද වෙනත් දැනුම් ක්ෂේත්‍රයන් සමඟ සසඳන විට කළමනාකරණයට විශ්වවිද්‍යාලීය විෂයක් ලෙස ඇත්තේ කෙටි ඉතිහාසයකි. කෙසේ වුවද දියුණු රටවල මෙන් ම දියුණු වෙමින් පවතින රටවල ද කළමනාකරුවන් අතර එය ඉතා ජනප්‍රිය දැනුම් ක්ෂේත්‍රයක් බවට පත් වී ඇත. සමහර මානව ශාස්ත්‍ර, සමාජ විද්‍යා, ස්වාභාවික විද්‍යා සහ ව්‍යවහාර විද්‍යා පාඨමාලා කළමනාකරණ අධ්‍යාපනයේ වටිනාකම හඳුනා ගෙන එහි සමහර අංශ එම අධ්‍යයන පාඨමාලාවන්ට ඇතුළත් කර ඇත. මෙය නූතන ගෝලීය ප්‍රවණතාවකි. අද කළමනාකරණ අධ්‍යාපනය, ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාල වැඩි ගණනක පාඨමාලාවක් හෝ අධ්‍යයනාංශයක් හෝ පීඨයක් ලෙස ස්ථාපිත වී ඇත. දෙපාර්තමේන්තු 11 ක් තුළ විහිදී ඇති, ආචාර්යවරුන් 160 කින් ද, සිසුන් 4000 කින් ද සමන්විත ඉතා ශක්තිමත් කළමනාකරණ පීඨයක් ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය (කලින් විද්‍යෝදය) තුළ බිහි වී ඇත.

කළමනාකරණ පීඨයෙන් බිහි වූ උපාධිධාරීන්ගෙන් සමහරෙක් ජාතික මෙන් ම ජාත්‍යන්තර තලයේ ද රාජ්‍ය සහ පෞද්ගලික අංශවල ප්‍රමුඛ තනතුරු දැරීම සතුටට කරුණකි. කෙසේ වෙතත්, කළමනාකරණ උපාධිධාරීන්ට දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ ආර්ථික විද්‍යා, ගණකාධිකරණ සහ වාණිජ විද්‍යා ගුරුවරුන් ලෙස රාජ්‍ය සේවයට එක්වීමට සිදු විය. අලෙවිකරණය, මානව සම්පත්

කළමනාකරණය, ගණකාධිකරණය, බැංකුකරණය වැනි වෘත්තීය කළමනාකරණ පාඨමාලා ද ලංකාවේ ඇත. විශ්වවිද්‍යාලීය කළමනාකරණ අධ්‍යාපනයට අමතරව මෙම වෘත්තීය පාඨමාලා හැදෑරූ උපාධිධාරීන්ට කෙටි කාලයක් තුළ ඉහළ තනතුරු ලබා ගැනීමට හැකි වී ඇත. රජය විසින් පාසල් ගුරුවරුන් ලෙස උපාධිධාරීන් බඳවා ගැනීම සීමා කරන ලද අවස්ථාවලදී සිංහල මාධ්‍යයෙන් කළමනාකරණ උපාධිය හැදෑරූ වැඩි දෙනෙක් රැකියා විසුකත්තිකයන් හෝ උෞච්ච රැකියා නියුකත්තිකයන් බවට පත් වූහ. කළමනාකරණ අධ්‍යාපනය ක්‍රමිකව සිංහල මාධ්‍යයෙන් ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයට වෙනස් වීමත් සමඟ කළමනාකරණ උපාධිධාරීන්ගේ රැකියා විසුකත්ති අනුපාතය අඩු විය. මෙම වෙනස්වීමේ සාධාරණීය බව සාකච්ඡාවට භාජනය කළ යුතු කරුණකි. අද පවතින තත්ත්වය තුළ ද අපේ සමහර උපාධිධාරීන්ට ගැලපෙන රැකියාවක් ලබා ගැනීම සඳහා දිගු කලක් බලා සිටීමට සිදුවන අතර රජයේ උපාධිධාරීන් පුහුණු කිරීමේ වැඩ පිලිවෙළ තුළ ද කළමනාකරණ උපාධිධාරීන් බඳවා ගැනීම දැකිය හැකි ය. එහෙත් ආර්ථික වර්ධන ක්‍රියාවලිය තුළ කටයුතු කිරීම සඳහා කළමනාකරණ උපාධිධාරීන් සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයක් අවශ්‍ය වේ. මෙම පරතරය අප උපාධිධාරීන් තුළ තිබුණත්, දේශීය හා විදේශීය වෙළෙඳපළට අවශ්‍ය පරිදි කළමනාකරණ උපාධිධාරීන් සැපයීමේ හැකියාව කළමනාකරණ හා වාණිජ විද්‍යා පීඨයට ඇත.

පාඨමාලාවල ගුණාත්මක බව සහ අදාළ බව දියුණු කිරීම සඳහාත්, එමඟින් උපාධිධාරීන්ගේ රැකියා නියුකත්තිය වැඩි කිරීම සඳහාත් කළමනාකරණ ප්‍රථම උපාධි පාඨමාලා පීඨ මණ්ඩල දැක්ම පදනම් කර ගත් උපක්‍රමශීලී ක්‍රියාදාමයක් මඟින් ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීම වැදගත් වේ. ඉගැන්වීම, පර්යේෂණ කටයුතු, ආධුනිකත්ව පුහුණුව, කුසලතා වර්ධනය, ව්‍යවසායකත්ව කටයුතු සහ උපාධිධාරීන් දේශීය සහ විදේශීය රැකියා සඳහා මෙහෙයවීම යනාදියට අදාළව මා සතු හතළිස් වසරක (40) අත්දැකීම් පදනම් කරගෙන අදහස් කිහිපයක් ඉදිරිපත් කිරීමට මට අවසර දෙන්න කළමනාකරණ ක්ෂේත්‍රයේ විද්‍යාර්ථීන්ට, උපාධිධාරීන්ට, විශ්වවිද්‍යාල සිසුන්ට මෙම අදහස් ගැන සිතා බලා ඊට අමතරව, දියුණු රටවල කළමනාකරණ අධ්‍යාපනයේ සිදු වී ඇති වෙනස්කම්වලට අදාළව පළ වී ඇති පර්යේෂණ ලිපි කියවා බලා, කළමනාකරණ අධ්‍යයන හා වාණිජ විද්‍යා පීඨයේ අධ්‍යයන පරමාර්ථ සහ උපක්‍රම දියුණු කිරීම ගැන සිතා බැලිය හැක.

පරිසරය සැලකිය යුතු වේගයකින් වෙනස් වේ සංකීර්ණ වේ. දැනුම ලබාදීමේ, දැනුම සොයා ගැනීමේ, දැනුම ප්‍රායෝගිකව යොදවා ගැනීමේ සහ ශිෂ්‍ය වටිනාකම් වැඩි කිරීමේ අවශ්‍යතාවට අනුව කළමනාකරණ අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍රය පුළුල් කිරීම කළ යුතු වේ. මෙය ප්‍රතිපත්ති තීරණය කරන්නන්, අධ්‍යාපනය ලබා දෙන්නන් සහ පර්යේෂකයන් විසින් අවබෝධ කරගත යුතු වේ.

කළමනාකරණ හා වාණිජ විද්‍යා පීඨය, එහි කෙටි ඉතිහාසය තුළ, කළමනාකරණ ක්ෂේත්‍රයේ අතුරු ක්ෂේත්‍ර 11 ක් රාජ්‍ය, ව්‍යාපාර, වාණිජ, දේපළ පරිපාලන සහ තක්සේරු ශාස්ත්‍ර, ගිණුම්කරණ, මූල්‍ය, මානව සම්පත්, අලෙවිකරණ, ව්‍යාපාර ආර්ථික විද්‍යා, තොරතුරු තාක්ෂණ සහ තීරණ විද්‍යා ලෙස හඳුනා ගෙන ඇත. මේවා දියුණු කළ ක්‍රියාදාමයේ සහ ප්‍රතිඵලවල යම් යම් අඩුපාඩු තිබුණත්, මෙම අතුරු ක්ෂේත්‍ර බිහිවීම දකුණු ආසියාවේ විශ්වවිද්‍යාලයක් විසින් ලබා ගන්නා ලද සාර්ථක ප්‍රතිඵලයකි.

කළමනාකරණ අධ්‍යයන සහ වාණිජ විද්‍යා පීඨයේ මෙහෙයුම් ප්‍රකාශය කෙරෙහි ඔබේ අවධානය යොමු කිරීමට මට ඉඩ දෙන්න.

“ශ්‍රී ලංකාවේ කළමනාකරණ අධ්‍යාපනයේ විශිෂ්ටතම මධ්‍යස්ථානය බවට පත්වීම, ඉගෙනීමේ සහ ඉගැන්වීමේ උපරිම ප්‍රමිතියට ළඟාවීම, පාණ්ඩිතය සහ පර්යේෂණ ප්‍රවර්ධනය, පෞද්ගලික අංශය, රාජ්‍ය අංශය සහ පුළුල් සමාජය සමඟ අන්තර් ක්‍රියාකාරීත්වය මඟින් න්‍යාය සහ පරිචය ඒකීකරණය සඳහා කැපවීම.”

විශිෂ්ටතම මධ්‍යස්ථානය බවට කළමනාකරණ අධ්‍යයන හා වාණිජ විද්‍යාපීඨය පත්වීම සඳහා විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතියට ඇතුළුවීමට උත්සාහ කරන සිසුන්ගේ, ඔවුන්ගේ දෙමව්පියන්ගේ සහ ගුරුවරුන්ගේ, ව්‍යාපාර සමාජයේ, රාජ්‍ය ආයතනවල, සහ කළමනාකරණ ක්ෂේත්‍රයේ අනුවෘත්තීය ආයතනවල පිළිගැනීම ලබා ගත යුතු ය. අප ඉගෙනීමේ සහ ඉගැන්වීමේ ක්‍රියාදාමයේ උපරිම ප්‍රමිතියට අනුව කටයුතු කරන්නේ නම්, අප උපාධිධාරීන්ට ජාතික සහ ජාත්‍යන්තර වශයෙන් රජයේ සහ පෞද්ගලික අංශයේ වගකිවයුතු කළමනාකරණ තොරතුරු දරමින් සමාජයීය මෙහෙවරක් කිරීමට හැකිවිය යුතුය. කළමනාකරණ අධ්‍යයන හා වාණිජ විද්‍යා පීඨයෙන් බිහි කරන ලද සමහර උපාධිධාරීහු එවැනි වැදගත් තනතුරු හොඳව ති. අපේ අරමුණ විය යුත්තේ අපේ උපාධිධාරීන් 100% ක්ම එවැනි උසස් මට්ටමේ තනතුරු හෙබවිය හැකි අය බවට පත්කිරීමය. මේ සඳහා කළ යුතු වන්නේ දැනට ක්‍රියාත්මක වන අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ පරමාර්ථ සහ ක්‍රමවේදයන්වල වෙනස්කම් කීපයක් ඇති කිරීමය. ඒ සඳහා කළමනාකරණය සහ එහි අතුරු ක්ෂේත්‍රවලට අදාළව කළමනාකාරවරුන්, ව්‍යවසායකයන්, දැනුම බෙදාහරින්නන් සහ උපදේශකවරුන් සහ දැනුම සොයන්නන් බිහි කිරීම කෙරෙහි අවධානය යොමු කළ යුතු වේ.

කළමනාකාරවරු:

සංවිධානවල සිටින, ඒවායේ පරමාර්ථ ඉටු කර ගැනීමේ අරමුණින් කටයුතු කරමින් වගකීම් දරන පුද්ගලයන් කළමනාකාරවරුන් ලෙස හැඳින්විය හැක. අද ලංකාවේ සිටින කළමනාකාරවරුන්ගෙන් වැඩි කොටසක් කාර්ය ලෝකයේ තත්-වරද ක්‍රමය සහ ස්වඅධ්‍යයන ක්‍රමය තුළින් බිහි වූ අය වෙති. විශ්වවිද්‍යාල මඟින් පවත්වනු ලබන ප්‍රථම උපාධි මට්ටමේ කළමනාකරණ අධ්‍යයන පාඨමාලාවලට සහභාගී වීමට ඔවුන්ට අවකාශ ලැබෙන්නේ ඉතා කලාතුරකිනි. පෞද්ගලික අංශයේ ව්‍යාපාර ආයතන විසින්, සෑහෙන කාලයක් තුළ, හුදෙක් උපාධි සහතිකය මත පමණක් විශ්වවිද්‍යාලයීය කළමනාකරණ උපාධිධාරීන් විධායක තනතුරුවලට බඳවා ගැනීමට මැලිකම දක්වන ලදී. රජය ද රාජ්‍ය සේවයට උපාධිධාරීන් බඳවා ගැනීමේ දී කළමනාකරණ උපාධිධාරීන්ට විශේෂ සැලකිල්ලක් නොකරයි. සිය ආයතනවලට කළමනාකරණ උපාධිධාරීන්ගෙන් විශේෂ ප්‍රතිලාභයක් ලැබෙන්නේ නම්, ඔවුන් සේවයට බඳවා ගැනීමට පෞද්ගලික හා රාජ්‍ය ආයතන මැලි නොවනු ඇත. කළමනාකරණ උපාධිධාරීන් අන්‍යයන්ට වඩා වැඩි වෙළඳපොළ වටිනාකමක් ඇති අය ලෙස බිහි කිරීම, විශ්වවිද්‍යාල කළමනාකරණ ක්ෂේත්‍රයේ කටයුතු කරන විද්වතුන්ගේ යුතුකමකි. විශ්වවිද්‍යාල කළමනාකරණ උපාධිධාරීන්ට වැඩි අගයක් ඇති වෙළඳපොළ වටිනාකමක් හිමි විය යුතු ය. ඒ සඳහා උසස් කළමනාකරණ න්‍යායාත්මක දැනුම, කළමනාකරණ කටයුතු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය කුසලතා සහ නිවැරදි වෘත්තීය ආකල්ප සහ වටිනාකම් ඔවුන් සතු විය යුතු වේ.

ව්‍යවසායකයන්:

කළමනාකාරවරු ආයතනයක සේවකයෝ වෙති. ආයතන නිර්මාණය කරන්නන් සහ රැකියා සපයන්නන් ව්‍යවසායකයෝ වෙති. දියුණුවන රටවලට රැකියා නිර්මාණය කිරීම ඉතා වැදගත්ය. ඒ අනුව කළමනාකරුවන්ට වැඩියෙන් ව්‍යවසායකයෝ අවශ්‍ය වෙති. අද ලංකාවේ සාමාන්‍ය රැකියා

අවස්ථා අඩු ය. බොහෝ උපාධිධාරීන්ට සුදුසු රැකියා නොලැබේ. මේවා වෙළඳපළ අරමුණු කර නොගෙන පවත්වා ගෙන යන විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ ප්‍රතිවිපාක දෙකකි. විශ්වවිද්‍යාල කළමනාකරණ අධ්‍යාපන ක්‍රමය ව්‍යවසායකයන් බිහි කිරීමේ අරමුණින් යුතුව සකස් විය යුතු වේ. කළමනාකරණ අධ්‍යාපනය වැඩි දියුණු කිරීම මගින් මෙය කළ හැක. ව්‍යවසායකයන් බිහි කිරීම ද එක් පරමාර්ථයක් විය යුතුය. මේ සඳහා විෂය ජීවිත තුළට න්‍යායාත්මක දැනුම සහ එහි ප්‍රායෝගිකත්වයට අමතර ව ව්‍යවසායකත්ව හැකි ගැස්ම ඇතුළත් කිරීම වැදගත් වේ.

දැනුම බෙදා හරින්නන් සහ කළමනාකරණ උපදේශකවරු:

කළමනාකරණ අධ්‍යයන සහ වාණිජ විද්‍යා පීඨය, සෑහෙන කාලයක් තුළ, පාසල් ගුරුවරුන් සහ විශ්වවිද්‍යාල සහ කාර්මික විද්‍යාල කටීකාවාර්යවරුන් බිහි කළේය. සමහර කළමනාකරණ උපාධිධාරීන්ට විදේශීය විශ්වවිද්‍යාලවල කටීකාවාර්ය තනතුරු ලැබී තිබීම සත්‍යයකි. රට තුළ රැකියාවේ යෙදී සිටින කළමනාකරණ කටීකාවාර්යවරුන්ට පෞද්ගලික අංශයේ අධ්‍යාපන ආයතනවලින් ද සැලකිය යුතු ඉල්ලුමක් ඇත. කටීකාවාර්යවරුන්ගේ පෞද්ගලික ඉපයීම් සලකා බලන විට, ඔවුන්ගේ දැනුම සහ පළපුරුද්ද කළමනාකරණ උපදේශකවරුන් ලෙස නොව පෞද්ගලික අංශයේ අධ්‍යාපනය සපයන්නන් ලෙස උපයෝගී කර ගන්නා බව පෙනේ. දියුණු රටවල කළමනාකරණ කටීකාවාර්යවරුන්ගේ දැනුම සහ පළපුරුද්ද ලංකාවේ රාජ්‍ය සහ පෞද්ගලික ආයතනවල කළමනාකරණ උපදේශකවරුන් ලෙස උපයෝගී කර ගැනීම දැකිය හැක. අප පීඨයේ ආචාර්යවරුන් ද කළමනාකරණ උපදේශන ක්ෂේත්‍රයට සම්බන්ධ වීම වැදගත් වේ.

දැනුම සොයන්නන්:

නව දැනුම සෙවීම විශ්වවිද්‍යාල ක්‍රමයේ මූලික කාර්යයකි. දිගු කාලයක් තුළ ලංකාවේ කළමනාකරණ අධ්‍යාපනය, දැනුම බෙදා දීම මුල් කරගෙන තිබූ අතර නව දැනුම සොයා ගැනීම කෙරෙහි අඩු අවධානයක් යොමු කෙරිණි. කළමනාකරණ ක්ෂේත්‍රයේ පර්යේෂණ සම්මන්ත්‍රණයන් සංවිධානය කිරීම මෑතක දී ඇති වූ වර්ධනයකි. ආචාර්ය උපාධි සුදුසුකම් ඇති ආචාර්යවරුන්ගේ අඩු බව සහ පර්යේෂණ අවධානය අඩුවෙන් ඇති ව්‍යාපාර පරිපාලන ශාස්ත්‍රපති පාඨමාලාවලට ඇති ජනප්‍රියත්වය, පර්යේෂණ ලෙස පොදුවේ හඳුන්වන දැනුම සෙවීම පහත් මට්ටමක තිබීමට හේතු වී ඇත.

අනාගතයේ දී ප්‍රතිලාභ සෘජුව සහ වක්‍රව ලබා ගැනීම වෙනුවෙන් විෂයයක දැනුම රැස් කර තබා ගැනීම කරනු ලැබේ. යම්කිසි විෂයයක මිනිස් වර්ගයට ඇති අනාගත ප්‍රතිලාභ හඳුනාගත නොහැකි වන්නේ නම් එවැනි විෂයයක් සමාජය තුළ රඳා පැවැත්ම සැක සහිත ය. එම විෂය කරුණු සමාජ සහ භෞතික වෙනස්වීම් අනුව වෙනස් වී නොතිබීමට මීට ප්‍රධාන හේතුව ලෙස දැකිය හැක. කළමනාකරණ දැනුමේ අනාගත ප්‍රතිලාභ එම දැනුම ප්‍රායෝගිකව යොදා ගැනීමේ හැකියාව මත රඳී ඇත. දියුණු රටවල කළමනාකරණ අධ්‍යාපනයේ ප්‍රවණතාව වටිනාකම වැඩි කිරීමේ ප්‍රධාන අංශ තුනක් වෙත යොමු වී ඇත. මේවා දැනුම අයත් කර ගැනීම සහ රඳවා ගැනීම, කුසලතා දියුණුව, සහ වෘත්තීය හැඩගැස්ම ලෙස දැක්විය හැක.

දැනුම අයත් කර ගැනීම සහ රඳවා ගැනීම:

විෂයයක ඇතුළත් වන කරුණු සංකල්ප, න්‍යායයන්, මූලධර්ම, රීති, ක්‍රියාදාම, ප්‍රමිති සහ සාධකවලින් සමන්විත වේ. මේවායේ ගති ලක්ෂණ දැන ගැනීම, දැනුම ලබාගැනීම ලෙස සැලකිය

හැක. දැනුම ලබාගත් පසු, එය හඳුනාගත හැක; විශ්ලේෂණය කළ හැක; රැස්කර තැබිය හැක. සම්ප්‍රදායානුකූල අධ්‍යාපනය තුළ, දැනුම රැස්කර තැබීම කෙරෙහි වැඩි අවධානයක් යොමු කර ඇත. දැනට පවතින අධිවේගී පරිසරය වෙනස් වන රාමුව තුළ දැනුම රැස් කිරීමට වඩා “ඉගෙනීම සඳහා ඉගෙනුම” කෙරෙහි වැඩි අවධානයක් යොමු කළ යුතු වේ. ඒ අනුව අභියෝගයන්ට සහ අවදානම්වලට මුහුණ දීමට හැකි වන ලෙස ඉගෙනීමේ ක්‍රියාවලිය අඛණ්ඩව ඉදිරියට ගෙන යා හැක. විෂයයක දැනුම ගබඩා කර තබා ගැනීම සඳහා දියුණු වී ඇති තාක්ෂණ ක්‍රම උපකාරී කර ගත හැක. කළමනාකරණ පාඨමාලාවක දැනුමේ සංයුතිය සාමාන්‍ය කළමනාකරණ දැනුම, විශේෂ කළමනාකරණ දැනුම, අදාළ විෂය දැනුම සහ සාමාන්‍ය දැනුම යන අංශවලින් සමන්විත වේ.

කුශලතා සංවර්ධනය:

කළමනාකරණ පීඨ මඟින් සාර්ථක කළමනාකරුවන් සහ ව්‍යවසායකයන් බිහි කිරීම සඳහා විශ්වවිද්‍යාලයීය කළමනාකරණ අධ්‍යාපන ක්‍රමය තුළ දැනුම ලබා ගැනීම සහ පවරා දීමට අමතරව කුශලතා සංවර්ධනයට ද වැඩි පිළිවෙළක් තිබිය යුතු වේ. “ශිල්ප” සහ “ශාස්ත්‍ර” යනු අතීතයේ සිට දකුණු ආසියානු අධ්‍යාපන ක්‍රමය තුළ තිබූ මූලික සංකල්ප දෙකකි. “ශිල්ප” යනු කුශලතාය. වර්තමානයේ පවතින විදේශීය පාලකයන්ගෙන් ලැබුණු අධ්‍යාපන ක්‍රමය තුළ මූලික පරමාර්ථය රජයේ පරිපාලන කටයුතු කරගෙන යාම සඳහා අවශ්‍ය පුද්ගලයන් බිහි කිරීම යි. මෙම අධ්‍යාපන ක්‍රමය තුළ කුශලතා වර්ධනයට ඇත්තේ අඩු පිළිගැනීමකි. උසස් අධ්‍යාපනය හඳුන්වා දුන් යුගයේ කලා විෂයයන් කෙරෙහි මූලික අවධානය යොමුව තිබූ අතර කුශලතා වර්ධනය කාර්මික විද්‍යාලවල සහ එවැනි වෙනත් අධ්‍යාපන ආයතනවල කාර්යභාරයක් ලෙස සලකන ලදී. එසේ වුවත්, පසුකාලීන ව හඳුන්වා දෙන ලද වෛද්‍ය, ගෘහ නිර්මාණ, කෘෂිකර්ම සහ ඉංජිනේරු වැනි පාඨමාලාවල කුශලතා වර්ධනයට සැලකිය යුතු තැනක් ඇත. අද ලංකා ආර්ථිකයට එහි ඵලදායිතාව වර්ධනය කිරීම සඳහා කළමනාකරණ උපාධිධාරීන් අවශ්‍ය වේ. ගෝලීය ආර්ථිකයේ තරගකාරීත්වයට මුහුණ දීම සඳහා රාජ්‍ය අංශයට මෙන් ම පෞද්ගලික අංශයට ද දැනුම, කුශලතා සහ නිවැරදි ආකල්ප ඇති කළමනාකරුවන් අවශ්‍යව ඇත. පෞද්ගලික අංශයේ ආයතන විසින් පුහුණු වන කළමනාකරුවන් බඳවා ගැනීමේ දී වෘත්තීය සුදුසුකම්වලට ප්‍රමුඛතාව දීම දැකිය හැක. වෘත්තීය කළමනාකරණ ආයතන සිය පාඨමාලා තුළ කුශලතා වර්ධනයට විශේෂ තැනක් දීම ඊට හේතු වේ. පාරවල් ගානේ පෙළපාලි යෑමෙන් හෝ කළමනාකරණ උපාධිධාරීන්ට රැකියා දිය යුතු ලෙස රජයට බල කිරීමෙන් ආර්ථිකයේ ඵලදායිතාව දියුණු කළ නොහැක. රැකියා ලබාගත හැකි කළමනාකරණ උපාධිධාරීන් බිහි කිරීම සඳහා කුශලතා වර්ධනයේ වැදගත්කම කළමනාකරණ ආචාර්යවරුන් විසින් තේරුම් ගත යුතු වේ. අවස්ථානුකූලව වෙනස්වීමේ හැකියාව, සන්නිවේදනය, තුලනාත්මක විශ්ලේෂණය, අන්තර් පුද්ගල සම්බන්ධතා සහ පෞද්ගලික හැකියාවන්ට අදාළ කුශලතා උපාධිධාරීන් තුළ තිබිය යුතු ය. පෞද්ගලික හැකියාවන්ට අදාළ කුශලතා යටතේ නිර්මාණාත්මක හැකියාව, ආචාර ධර්ම අනුව හැසිරීම, නායකත්වය, අභිප්‍රේරණය, ප්‍රස්ථිතිය, කම්පනය, සමාජ වගකීම්වලට සංවේදී වීම සහ යාවජීව ඉගෙනුමට කැපවී සිටීම ඇතුළත් කළ හැකි වේ.

වෘත්තීය හැඩ ගැස්ම:

විශ්වවිද්‍යාල කළමනාකරණ අධ්‍යාපනයට යොමු වීමට පෙර සිට ම, දේශීය සහ විදේශීය වෘත්තීය කළමනාකරණ ආයතන ශ්‍රී ලංකාවේ කාර්ය පදනම් කරගත් වෘත්තීය කළමනාකරණ අධ්‍යාපනයේ නියුක්තව සිටී. ඒ අනුව, ව්‍යාපාරික සමාජය වෘත්තීය සුදුසුකම්වලට ප්‍රමුඛතාව දෙමින් සිටී. වර්තමානයේ විශ්වවිද්‍යාලවල කළමනාකරණ පාඨමාලා ඇත. වෘත්තීය කළමනාකරණ සුදුසුකම්

ලබා ගැනීම සඳහා විශ්වවිද්‍යාලීය කළමනාකරණ සිසුනට සහ උපාධිධාරීන්ට වෘත්තීය ආයතන යටතේ ද කළමනාකරණ අධ්‍යාපනය නැවත හැදෑරීමට සිදුව ඇත. විශ්වවිද්‍යාලීය විද්‍යාර්ථීන්ට වෘත්තීය සුදුසුකම් සහ කළමනාකරණ ක්ෂේත්‍රයේ ප්‍රායෝගික පළපුරුද්ද නොතිබිය හැක. එහෙත්, කළමනාකරණ ක්ෂේත්‍රයේ ඉතා හොඳ න්‍යායාත්මක දැනුමක් සහ පර්යේෂණ පළපුරුද්ද ඔවුන් සතුව ඇත. මෙය කළමනාකරණ වෘත්තීය අංශය දියුණු කිරීමට ද ඉතා වැදගත් වෙයි. ශාස්ත්‍රීය අභ්‍යාස කටයුතුවල යෙදීමට ප්‍රායෝගික කළමනාකරුවන්ට කාලය නොලැබේ; අවශ්‍ය පුහුණුව ද නොමැත. කළමනාකරණ විද්‍යාර්ථීන් සහ වෘත්තිකයන් එකම විෂයයේ අංශ දෙකක් ලෙස දැක්විය හැක. තරුණ පරම්පරාවට උපරිම පහසුකම් ලබාදීම සඳහා වෘත්තීය කළමනාකරණ ආයතන සහ විශ්වවිද්‍යාලීය ශාස්ත්‍රීය කළමනාකරණ දෙපාර්තමේන්තු අතර ආසන්න සම්බන්ධතාවක් තිබීම වැදගත් වේ. විශ්වවිද්‍යාලවල කළමනාකරණ උපාධිධාරීන්ට කළමනාකරණ අධ්‍යාපනය නැවත හැදෑරීමකින් තොරව අදාළ වෘත්තීය ආයතනයේ අවශ්‍ය ප්‍රායෝගික දැනුම ලබාගත් පසු සාමාජිකත්වය ලබා ගැනීමට අවස්ථාව තිබීම ක්ෂේත්‍රයේ දියුණුවට හේතු වනු ඇත.

දීර්ඝකාලීනව, කළමනාකරණ අධ්‍යාපනය විශ්වවිද්‍යාලීය විද්‍යාර්ථීන් විසින් සපයන, වෘත්තීය හැඩ ගැස්ම සහ ප්‍රායෝගික පළපුරුද්ද වෘත්තීය කළමනාකරණ ආයතන මගින් සැපයෙන ක්‍රමයක් සකස් විය යුතුය. මූලික සුදුසුකම් ඇති අයෙකුට කළමනාකරණ අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීමට අවශ්‍ය නම් ඔහුට හෝ ඇයට එය ලබා ගත හැකි වන සේ විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපන ක්‍රමය ප්‍රතිව්‍යුහගත විය යුතු වේ. නූතන ගෝලීය ප්‍රවණතාව මෙම සහයෝගීතාව අරමුණු කර ගෙන දියුණු වෙයි.

ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ ජනාධිපතිවරණයේ දී බැරෑක් හුසේන් ඔබාමාගේ ජයග්‍රහණය උදෙසා ඔහුගේ අනුගාමිකයෝ “අපට අවශ්‍ය වෙනස” යන සංකල්පය භාවිත කළහ. “අපට අවශ්‍ය වෙනස” යන සංකල්පය සමාජයක් දියුණුව කරා ගෙන යාම පිණිස ඉතා වැදගත් වේ. කළමනාකරුවන්, ව්‍යවසායකයන්, දැනුම බෙදාහරින්නන් සහ කළමනාකරණ උපදේශකයන්, සහ දැනුම සොයන්නන්, ඔවුන් අතර අවශ්‍ය සමබරතාව ඇතිව බිහි කිරීමෙන් විශ්වවිද්‍යාල කළමනාකරණ පාඨමාලා තුළින් විශිෂ්ට දායකත්වයක් ලබා දිය හැක. මෙය ඉටු කර ගැනීම සඳහා දැනුම සහ අවබෝධය, කුශලතා වර්ධනය, සහ ඉගෙනුම සඳහා ඉගෙනුම සහිත වෘත්තීය හැඩගැසුම් කෙරෙහි අවධානය යොමු කළ යුතු වේ. කළමනාකරණ අධ්‍යාපනයට සම්බන්ධ වන විද්‍යාර්ථීන්ගෙන්, පරිපාලකයන්ගෙන් සහ උපාධි අපේක්ෂකයන්ගෙන් මෙම අදහස් ගැන අවධානය යොමු කරන මෙන් ඉල්ලමි.

2008.12.01

Employability of Management Graduates

Prof. M. W. Wickramarachchi

Let me begin my delivery with a quotation from the convocation address of Dr. E. W. Adikaram held on 13-12-1979. "Education in the University should be that which is so beautifully expressed in that Pali word, sikkha which produces both learning and discipline simultaneously. I earnestly hope and trust that the University of Sri Jayewardenepura will impart to the students that integrated education which is both learning and discipline."

I would prefer to add another concept and present them as "Learned, Disciplined and Employable Management Graduates"

The origin of university management education in Sri Lanka dates back to the academic year 1959-1960 of the Faculty of Arts of Vidyodaya University. Under the patronage of Ven. Welivitiye Soratha Maha Thero, then Vice-Chancellor of Vidyodaya University, Professor Linus de Silva established two undergraduate degree programs in Business Administration and Public Administration for two selected groups of students from the private and public sectors, respectively. Working experience was a criterion to apply for the admission test. Subsequently, Professor K. P. Mukarji became the Head of the Department of Economics, Business and Public Administration. Later, Professor Dharmasena de Silva was mainly responsible for the development of management education from department level to faculty status.

Management has a short history as a university discipline in comparison to other fields of knowledge developed by man. However, it has become a very popular area of knowledge among the business executives in developed as well as developing countries. Some academic programs in humanities, social sciences, natural sciences and applied sciences have recognized the value of management education for their students by incorporating some areas of management in their educational programs. This is the current global trend. Today, management education in Sri Lanka is available in most of the universities as programs, departments or faculties. University of Sri Jayewardenepura (former Vidyodaya University) has the strongest faculty of management education in Sri Lanka with about 4000 students and 160 academic staff members distributed among 11 departments.

It is heartening to note that some graduates of the Faculty of Management Studies and Commerce (FMSC) hold prominent positions in the private as well as public sectors, nationally and internationally. However, for a long period, a majority of the management graduates found employment in the government service as teachers of Economics, Commerce (Business Studies) and Accountancy. Those who have combined their university management education with professional education such as marketing management, personnel management (HRM), accounting, banking etc. rose to important positions within a short period. When the Government had to delay the recruitment of graduates as school teachers, the majority of the management graduates who did their studies in the Sinhalese medium became underemployed or unemployed. With the gradual conversion of management education from Sinhalese medium to English medium, the rate of unemployment and underemployment

among the management graduates got reduced. The justification of this conversion is an issue to be addressed, separately. Even now, some of our graduates have to wait for a long period to find suitable employments and we have seen the recruitment of management graduates by the Government under the graduate trainee schemes. The country needs more management graduates to be used in the process of economic development. Despite this gap prevailing in the products of FMSC, it has the potential resources to produce management graduates for local as well as international markets.

Restructuring of undergraduate management education on a vision driven strategic process is required to improve the quality and relevance of the programs and employability of graduates. So, let me present some views, on the basis of my forty years of academic experience involving teaching, research, internship, skills development, entrepreneurship and guiding graduates for local and foreign employments. The university academics, graduates and undergraduates of management could contemplate on these ideas and refer research articles on changes in university management education system in developed countries, which could be useful in modifying educational objectives and strategies of FMSC.

Policy makers, educators and researchers should understand the requirement of the society for the expansion of the field of management relevant to imparting of knowledge, seeking of knowledge, practical application of knowledge and value addition to students, in the current complex and rapidly changing environment.

The FMSC, through its short history of existence, has identified eleven sub areas of management education: Business, Public. Commerce, Estate Management and Valuation, Accounting, Finance, Human Resources, Marketing, Business Economics, Information Technology, and Decision Sciences. Some management practitioners in Sri Lanka consider this as a significant achievement by a South Asian university, though there are some weak elements inherited in the process and output.

Let me highlight the mission statement of the Faculty of Management Studies and Commerce.

“To be the Centre of Excellence for Management Education in Sri Lanka. It is committed to the highest standards of learning and teaching, promotion of scholarship and research and integration of theory and practice through interaction with private and public sector entities and wider society.”

To be the Center of Excellence, the FMSC should get recognition from the students seeking admission to the university system, their parents and teachers, the business community, public sector institutions and professional institutions in their specialized areas of operation in a competitive environment. If we are committed to the highest standards of learning and teaching, our products must be able to serve the society through employment in responsible management positions in the business and public sectors, nationally and internationally. Some of FMSC products are already holding such important positions. The target should be to reach 100% employability leading to high management positions.

What we need is some modifications to already adopted policies, objectives and strategies in the education system. In order to achieve this, emphasis has to be made to produce managers, entrepreneurs,

knowledge distributors & management consultants, and knowledge seekers in general and functional areas of management.

Managers:

Managers are the people responsible for directing the efforts aimed at helping organizations to achieve their goals. Today, the majority of the managers in Sri Lanka are products of the self-learning mode developed through trial and error method in the world of work. Rarely, they get opportunities to follow formal management education programs conducted by the university system at undergraduate level. For a long period, private sector business organizations have been reluctant to recruit university management graduates to executive positions purely on the basis of the degree qualification. The Government does not give preference to management graduates in absorbing them to management positions. University academics involved in management education should work towards obtaining recognition from the private and public sector institutions that could use management graduates for the benefit of their organizations. They must feel that the management graduates are more valuable than others. University management graduates should have marketable values. They should possess sound theoretical knowledge in management, skills for handling managerial work and right professional attitudes and values to suit managerial positions.

Entrepreneurs:

While managers are employees of organizations, entrepreneurs are creators of enterprises and employments. Developing countries need more entrepreneurs than managers to create employments. Insufficient employment opportunities for the people in general and lack of suitable jobs for the university graduates in particular are two main outcomes of the non-market oriented university education system. University management education system has to be oriented towards producing entrepreneurs. It could be achieved by improving the management education system. Sound theoretical knowledge, practical applicability of such knowledge, and entrepreneurship orientation in the management courses of the degree programs are required to produce successful entrepreneurs.

Knowledge Distributors and Management Consultants:

For a long period, the FMSC has been producing knowledge distributors as school teachers, and lecturers of universities and technical colleges. It is true that some of our management graduates have found employments as lecturers in foreign universities. Even the locally employed management academics have a demand from the private educational institutions. When it comes to private income earning of lecturers, their knowledge and experience are used in the private sector as educators and not as management consultants. In developed countries knowledge and experience of management academics are used by the government and private sector organizations as management consultants. Even in Sri Lanka, foreign academics can be seen functioning as consultants to companies and government departments. Involvement of our local management academics in management consultancy positions have to be improved.

Knowledge Seekers:

Seeking of new knowledge is one of the major functions of the university system. For a long period management education in Sri Lanka was focused more on transferring of knowledge and less in seeking of new knowledge, which is commonly known as research. Organizing of research seminars on management is a recent development. Insufficient number of lecturers with PhD qualifications and popularity of MBA programs with less research orientation may be the main reasons for this low level of development in seeking knowledge.

Knowledge of a discipline is gathered and accumulated for the purpose of receiving future benefits directly or indirectly. If future benefits of a discipline to mankind cannot be identified, survival of such a discipline in the society is doubtful. Lack of change in the contents of a discipline in relation to changes of the social environment and physical environment can be identified as the main reason for its inability to survive. Future benefits of management knowledge depend on the practical applicability of it. The present trend in management education of developed countries is to consider three main segments, which contribute towards value addition: acquisition and accumulation of knowledge, skill development and professional orientation.

Acquisition and accumulation of knowledge:

The subject matter of a discipline consists of concepts, theories, principles, rules, procedures, standards, facts and the study and understanding of their characteristics can be considered as acquisition of knowledge. After acquiring knowledge, it can be understood, analyzed and accumulated. Under the traditional system of education major emphasis has been to the accumulation of knowledge. In the prevailing rapid changing environment more emphasis has to be given to learning to learn aspects of gathering knowledge, so that the process of learning could be continued to face challenges and risks. Developed technologies can be used to store the knowledge of a discipline. In the management education process, the components of knowledge consist of general subject knowledge, specialized subject knowledge, knowledge of related areas and general knowledge.

Skill Development:

If management faculties wish to produce successful managers and entrepreneurs, the education system should possess procedures to develop skills, in addition to acquisition and transferring of knowledge. “Shilpa” and “Shashtra” are two basic concepts that prevailed in the South Asian education system from the early days. “Shilpa” means skills. Under the colonial system of education, which is still being practiced in our country, the main objective had been to produce people to be used in handling the administrative work of the government. At the initial stage of higher education in Sri Lanka, the main emphasis was on arts subjects and skills development was not considered as significant. Skills development was handed over to technical colleges and other similar educational institutions. However, in some subsequently introduced disciplines such as medicine, architecture, agriculture and engineering, skill development has been considered as significant. Today, the Sri Lankan economy needs management graduates to improve its productivity. The private sector as well as the government sector needs

managers with knowledge, skills, and proper attitudes to be competitive in the global economy. One of the main reasons to give preference to professional qualifications in recruiting management trainees by the private sector organizations have been skill development component included in such programs. By protesting on streets or forcing the government to provide employments for the management graduates, productivity of the economy cannot be improved. Management educators should understand the significance of the skills in producing employable management graduates. They should possess skills relevant to adaptation to situations, communication, negotiation, critical and analytical ability, interpersonal relations as well as personal capacities. Creative thinking, vision, research, enquiry, integrity, ethical conduct, leadership, motivation, persistence, empathy, sensitive to social responsibilities and commitment to life-long learning can be included under the personal capacities.

Professional Orientation:

In Sri Lanka, prior to involvement of universities in management education, foreign and local professional management institutions have been engaged in providing a system of work based professional management education. Thus the business community has been giving preference to professional qualifications. At present, universities conduct management degree programs. Management students and graduates of universities have to repeat their education under the professional institutions. University academics in management may not possess professional qualifications and practical experience in management. However, they have possessed the best theoretical knowledge and research experience in management, which are required for the development of professions. Practicing managers do not have sufficient time and skills to get involved in academic exercises. Academics and professionals of management are two wings of the same discipline. In order to provide the best management programs for the younger generation, what is required is a close relationship between the professional management institutions and university academic departments of management. Management graduates of universities should have a clear path to become practitioners and members of professional institutions without repeating courses of studies they have already been exposed to.

In the long-run, a system should be developed in Sri Lanka to provide management education by the academics of universities and professional orientation and practical experience by the professional management institutions. If a person with required basic entry qualifications wants to get a management education, facilities should be available in the university system to accommodate him/her. On the other hand, professional management institutions should be prepared to accommodate him/her after his/her university education. The present global trend is towards such existence of cooperation.

The concept of “Change We Need” has been applied by supporters of Barack Hussein Obama to bring him to victory at the presidential election in the USA. “Change We Need” is a very significant concept to lead the society towards development. Management educational programs of universities could contribute immensely by producing managers, entrepreneurs, knowledge distributors and management consultants, and knowledge seekers with a proper balance among them. In order to achieve this, attention has to be paid to knowledge and understanding skills development, and professional orientation with learning to learn. I would like to request the academics, administrators, graduates and undergraduates involved in university management education to ponder and debate over these thoughts that I have placed before you.

2008.12.01